

Underbilag c til Bilag II.**Sjællands Tørvefabrikantforening.**

Vester Boulevard 36.

Til Rigsdagens Afviklingsudvalg.

Da man indenfor Sjællands Tørvefabrikantforening har erfaret, at Brændselsnævnet til Indenrigsministeren har indstillet en Maksimalpris paa Tørv for den kommende Sæson af 30 og 32 Kr. pr. Ton paa Mosen, henholdsvis for Skæretørv og Ælletørv og henholdsvis 37 og 39 Kr. pr. Ton paa nærmeste Station, tillader vor Forening, som i Gaar har holdt Bestyrelsesmøde i denne Anledning, sig herved høfligst — men indtrængende — at anmode det ærede Udvalg om ikke at tage nævnte Indstilling til Følge, da vi, i Overensstemmelse med Landets øvrige Tørveproducentforeninger anser dens Vedtagelse for skæbnesvanger, for saa vidt som den sikkert vil bevirke, at Tørvefabrikationen i den kommende Sæson yderligere vil formindskes og Brændselsituationen som Helhed derved yderligere forværres.

Som Producenterne for Landets 4 store Producentforeninger stærkt fremhævede i Mødet i Brændselsnævnet den 17. f. M. foretrækker Producenterne principielt Frihandel som den sundeste Form for Handelen med Tørv af mange og letforstaaelige Grunde, som vi ikke her skal komme nærmere ind paa, og vi maa derfor principielt fremdeles anmode om at maatte blive fritaget for alle Maksimalbestemmelser. Men skal vi endelig belemres med Maksimalpris, maa vi til Gengæld forlange, at der bydes os enten en Maksimalpris eller en Pris, som ikke alene dækker Udgifterne, men som ogsaa aabner Producenten Udsigt til en vis — rimelig — Fortjeneste, som opfordrer til en Forøgelse af Produktionen.

Den Maksimalpris, man hidtil har budt Producenterne har — i alt Fald i de to sidste Sæsoner — haft den modsatte Virkning. En Mængde — desværre vistnok de fleste — Producenter har haft store Tab, og Produktionen er gaaet betydelig tilbage i Stedet for, at den under den foreliggende Situation burde være gaaet betydeligt frem.

Man staar derfor fra Foreningens Side ganske uforstaaende overfor det nu fremsatte Forslag, da det er en almindelig Erfaring indenfor Tørvefabrikantkredse, at der ikke her paa Sjælland — med Udsigt til nogensomhelst Fortjeneste — kan laves Tørv til den foreslaede Pris, fordi den projekterede Forhøjelse i Prisen omtrentlig kun dækker den Forhøjelse, som alene indenfor Arbejdslønnen har fundet Sted siden sidste Sommer, og som derfor i Realiteten ikke er nogensomhelst Fremskridt for Producenterne.

De nu indtrufne Følger har vi fra vor Side Gang paa Gang forudsagt og fremhævet overfor Brændselsnævnet. Man vendte blot det døde Øre til.

Naar man fra Brændselsnævnets Side endelig iaar — belært af bitter Erfaring — tog os paa Raad og vi efter bedste Overbevisning paa dets Opfordring nævnede den laveste Pris, hvortil Tørven vilde kunne sælges i fri Handel, saa maa vi nærmest betragte det som en Haan, naar Nævnet desuagtet indstiller en Maksimalpris, som ligger væsentlig under den Pris, som vi har nævnt som en Minimalpris i fri Handel.

En saadan Fremgangsmaade forekommer os ikke alene fornærmelig overfor Producenterne, men hvad der er langt vigtigere — den forekommer os tillige at være Udtryk for en saa forbløffende kortsynet Politik, at vi staar ganske uforstaaende overfor den trufne Afgørelse.